

Biologiske undersøkelser i forbindelse med ny
reguleringsplan for Storebukta, Oppegård
kommune

Ulrika Jansson

BioFokus-notat 2017-28

BIO
FOKUS

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag for Civitas ved Tone Faerovik undersøkt biologisk mangfold i området ved Storebukta i Oppegård kommune i forbindelse med ny reguleringsplan for området. Området er tidligere naturtypekartlagt og feltundersøkelsene i forbindelse med reguleringsplanen innebar et målrettet søk etter rødlistede og svartlistede og fremmede arter, både i utbyggingsområdet og i naturtype-lokaliteten. Naturverdiene er beskrevet i form av naturtypebeskrivelse og artsfunn og inkluderer en vurdering av hensyn og anbefalte tiltak. Fremmede arter (inkludert svartlistearter) er inntegnet på kart og det er gitt innspill til hvordan disse bør håndteres.

Nøkkelord

Akershus
Oppegård
Reguleringsplan
Biologisk mangfold
Fremmede arter

Omslag

FORSIDEBILDE
Kantsonen mellom vann og sumpskog i Storebukta.

Foto: Ulrika Jansson

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-596-9

Biofokus-notat 2017-28

Tittel

Biologiske undersøkelser i forbindelse med ny reguleringsplan for Storebukta, Oppegård kommune

Forfatter

Ulrika Jansson

Dato

30.06.2017

Antall sider

16 sider

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Civitas

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:

<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

BioFokus har på oppdrag av Civitas ved Tone Faerovik undersøkt biologisk mangfold i området ved Storebukta, Oppegård kommune. Feltarbeid og vurderinger er utført av Ulrika Jansson i BioFokus.

Vi vil takke Civitas ved Tone Faerovik for oppdragsbeskrivelse og Stefani Maricic ved Lark Landskap for oversendelse av kartdata.

Ås 30. juni 2017

Ulrika Jansson

Sammendrag

Ny reguleringsplan for Storebukta innebærer rivning av etablerte eneboliger og bygging av boligblokk og rekkehus. Et eksisterende aktivitetsområde vil utvikles til en aktivitetspark med flere mulige aktiviteter. Det vil også etableres en gangsti mellom en kartlagt sumpskogslokalitet og aktivitetsområdet. En bekk som tidligere gått i rør gjennom området skal gjenåpnes og få et tilnærmet naturlig løp gjennom sumpskogen med utløp i Kolbotnvann. Den biologiske undersøkelsen i området i 2017 har fokusert på å registrere fremmede arter og å gjøre et rettet søk etter rødlistede arter. Undersøkelsen viser at det er store forekomster av fremmede arter både i kantsonen til de etablerte hagene rundt eneboligene (indre deler av hager er ikke undersøkt) og i sumpskogen. Fremmede arter er avgrenset på kart og det vil være viktig å ta hensyn til slike forekomster i forbindelse med graving og masseforflytting for å hindre videre spredning. I sumpskogen vil aktiv bekjempelse være nødvendig. Det ble ikke registrert andre rødlistearter enn ask (sårbar, VU) i undersøkelsene. Alle forekomster av ask er ikke avgrenset, men det er viktig å ta hensyn særlig til de store askene ved gravearbeider. De biologiske verdiene i sumpskogen er avhengige av høy vannstand og det vil derfor være viktig å unngå senkning av grunnvannsnivået, både i anleggsfasen og etterpå. Det ble registrert til dels stor forsøpling, særlig i vannkanten, og området i sin helhet bør ryddes for søppel.

Figur 1. Sverdlilje og langstarr er typiske arter for rike sumpskoger. Foto: Ulrika Jansson, juni 2017.

Innhold

FORORD	3
SAMMENDRAG	4
1 INNLEDNING OG METODE	6
2 FREMMEDE ARTER	7
3 BESKRIVELSE AV UNDERSØKELSESONOMRÅDET	8
3.1 BOLIGOMRÅDET	8
3.2 AKTIVITETSOMRÅDET	9
3.3 SUMPSKOGSONOMRÅDET	10
3.4 KARTLAGT NATURTYPE	13
3.4.1 <i>Storebukta</i>	13
4 TILTAK OG HENSYN	14
4.1 TILTAK FOR Å UNNGÅ SPREDNING AV SVARTLISTEARTER	14
4.2 TILTAK FOR Å BEKJEMPE SVARTLISTEARTER.....	14
4.3 TILTAK FOR Å UNNGÅ FREMTIDIG SPREDNING AV FREMMEDE ARTER	14
4.4 NYTT BEKKELØP	15
4.5 GENERELL HENSYN TIL SUMPSKOGEN	15
5 KONKLUSJON:	16

1 Innledning og metode

Området er i 2013 undersøkt etter metode for naturtypekartlegging og verdisetting av naturtyper beskrevet i DNs håndbok nr. 13 2. utgave 2006 (oppdatert 2007). Det er ikke gjort nye vurderinger av sumpskogens biologiske verdier i 2017. BioFokus har registrert fremmede og svartlistede arter (Fremmede arter i Norge –med norsk svarteliste 2012, Artsdatabanken) og rødlistearter (Norsk rødliste for arter 2015, Artsdatabanken). Fremmede arter er arter som ikke naturlig forekommer i norsk flora og fauna, mens svartlistede arter er arter som i tillegg er invasive og fortrenger andre arter. Rødlistearter er arter som kan ha en risiko for å dø ut fra Norge. Feltarbeid ble utført av Ulrika Jansson 29. juni 2017. Jansson har også befart og avgrenset sumpskogen i 2013. Det er i tillegg innhentet opplysninger fra Naturbase og Artskart.

Figur 2. Fremmede arter som hagelupin (SE, svartlistet), kanadagullris (SE, svartlistet), fagerfredlaus (HI; svartlistet) og dagfiol (LO) er vanlige i undersøkelsesområdet.

2 Fremmede arter

Fremmede arter er enkelt uttrykt arter som ikke forekommer naturlig i norsk natur. Svartlistearter er arter som er vurdert å utgjøre en risiko for andre arter ved at de kan fortrenge andre arter eller forandre forutsetningene for andre arter. De fremmede artene plasseres i en av følgende kategorier etter risikovurdering. De to øverste trinnene utgjør de svartelistede artene.

- Arter med **svært høy risiko (SE)** har en sterk negativ effekt på norsk natur
- Arter med **høy risiko (HI)** har stor spredning med en viss økologisk effekt, eller stor økologisk effekt med en begrenset spredning
- Arter med **potensielt høy risiko (PH)** har svært begrenset spredningsevne, men stor økologisk effekt– eller omvendt
- Arter med **lav risiko (LO)** har lav eller moderat spredning og middels til svake økologiske effekter
- Arter med **ingen kjent risiko (NK)** har ingen kjent spredning og ingen kjente økologiske effekter

Et kjent problem i sumpskogsområder nær bebyggelse er dumping av hageavfall, spredning av fremmede arter og forsøpling. Dette truer både det biologiske mangfoldet og forringer opplevelsesverdien for mennesker som oppholder seg i området.

Figur 3. Hageavfallsdump nord i naturtyperlokalteten. Herfra har det spredt seg flere fremmede arter inn i lokaliteten. Særlig alaskakornell (SE) er problematisk.

3 Beskrivelse av undersøkelsesområdet

3.1 Boligområdet

Nordre del av undersøkelsesområdet, som nå er bebygget med eneboliger, har få biologiske verdier i dag, men store forekomster av fremmede arter. Fremmede arter som vokste i utkanten av de private hagene og er godt synlige fra veien ble registrert og avgrenset på kart, mens de indre delene av hagene ikke ble befart. Det ble registrert en lang rekke fremmede og svartlistede arter i boligområdet og aktivitetsområdet (rad 1-16 i tabell 1).

Figur 4. Ungarsk syrin (PH) foran til venstre, syrin (HI) bak den ungarske syringen og rynkerose (SE) som lav hekk ved innkjørselen til en av eneboligene er eksempel på fremmede arter i boligområdet.

3.2 Aktivitetsområdet

Aktivitetsområdet ble grundig befart og det ble gjort et rettet søk etter fremmede arter. Nordre og østre del av dagens aktivitetsområde er sterkt preget av fremmede og svartlistede arter og fremstår som gjengrodd og lite skjøttet. Her vokser blant annet store bestand med hagelupin (SE) og kanadagullris (SE) (se bilde). I kantsonen mellom dagens aktivitetsområde og sumpskogen fins både biologiske kvaliteter i form av grove svartor, selje og ask (VU) og partier som er sterkt preget av hageavfall og fremmede arter. Fremmede arter er avgrenset på kart og angitt i tabell 1.

Figur 5. Sandkassen gror igjen med blant annet hagelupin (SE).

3.3 Sumpskogsområdet

De største biologiske verdiene finnes i den registrerte sumpskogslokaliteten (BN00027978). Sumpskogen er godt utviklet, med typisk og rik vegetasjon for sumpskoger ved innsjøer. Det er god spredning i treslag og trealder og her finnes trær på sokler og død ved, først og fremst av svartor og selje. Det er et godt utviklet vierkratt langs innsjøstranden. Det er både våtere og tørrere partier i sumpskogen og dette gir grunnlag for en variert flora. Det ble ikke funnet rødlistearter i sumpskogen, men viktige artsgrupper som insekter ble ikke undersøkt. Området har potensial for rik insektsfauna. Se naturtypebeskrivelse for ytterligere beskrivelse av naturmangfoldet i sumpskogen. Øst for avgrensningen fins et biologisk viktig parti ved båthuset og bryggene i øst. Arealet er for lite til å skilles ut som egen naturtypelokalitet, men har liknende kvaliteter som resten av sumpskogen. Særlig sumppartiet utenfor båthuset og de store svartorene langs etter østsiden av bukten er viktige å ta hensyn til. I hele sumpskogsarealet er det imidlertid forekomst av fremmede arter og søppel som både forringer de biologiske kvalitetene og opplevelsesverdien i området. Alskakornell (SE) er hyppigst registrert, men også høstberberis (SE) forekommer spredt i lokaliteten. De fremmede artene har spredt seg fra boligbebyggelsen, først og fremst fra dumpet hageavfall langs etter nordsiden av naturtypeavgrensningen. Fremmede arter er avgrenset på kart og i tabell 1 (rad 17-34).

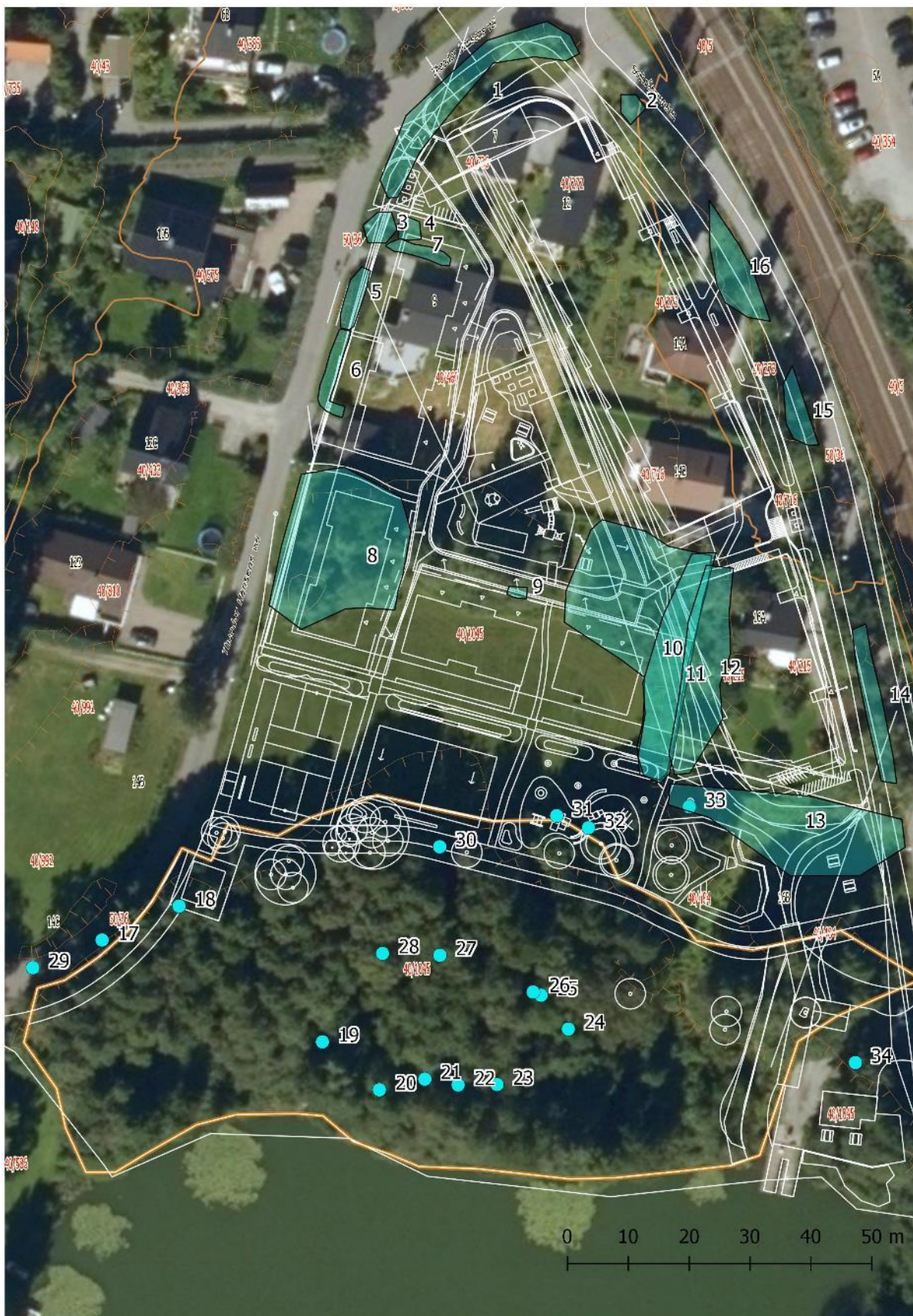
Figur 5. Gul sverdlilje er en naturlig art i rike sumpskoger ved innsjøer og forekommer rikelig i lokaliteten.

Figur 6. Liggende selje med flatkjuke i sumpskogen.

Tabell 1. Funn av fremmede arter i undersøkelsesområdet. SE og HI er svartlistede. PH, LO og NK er fremmede, men ikke svartlistede arter. Nr viser til polygonavgrensning eller punktavgrensning på kart.

NR	Artsnamn	Vitenskapelig navn	Kategorier
1	Hekkspirea	Spiraea sp.	LO
2	Gullregn	Laburnum sp.	SE
3	Ungarsk syrin	Syringa josikaea	PH
4	Syrin	Syringa vulgaris	HI
5	Tatarleddved cf	Lonicera tatarica cf.	HI
6	Tuja	Thuja occidentalis cf.	LO
7	Rynkerose	Rosa rugosa	SE
8	Hagelupin	Lupinus polyphyllus	SE
9	Dagfiol	Hesperis matronalis	LO
10	Hagelupin	Lupinus polyphullus	SE
11	Kanadagullris	Solidago canadensis	SE
12	Alaskakornell og syrin	Swida sericea og Syringa vulgaris	SE, HI
13	Hagelupin, kanadagullris, dagfiol, fagerfredlaus	Lupinus polyphyllus, Solidago canadensis, Hesperis matronalis, Lysimachia punctata	SE, SE, LO, HI
14	Villvin, snøbær, høstberberis, hekkspirea cf., fagerfredlaus, alaskakornell	Parthenocissus inserta, Symphoricarpos albus, Berberis thunbergii, spirea sp., Lysimachia punctata, Swida sericea	NK, PH, SE, LO, HI, SE
15	Filtarve, blankmispel, syrin	Cerastium tomentosum, Cotoneaster lucidus, Syringa vulgaris	SE, SE, HI
16	Snøbær, blankmispel, rynkerose	Symphoricarpos albus, Cotoneaster lucidus, Rosa rugosa	PH, SE, SE
17	Høstberberis, alaskakornell	Berberis thunbergii, Swida sericea	SE, SE
18	Fagerfredlaus, sibiriris	Lysimachia punctata, Iris sibirica	HI, PH
19	Sprikemispel, alaskakornell	Cotoneaster divaricatus, Swida sericea	SE, SE
20	Høstberberis	Berberis thunbergii	SE
21	Alaskakornell	Swida sericea	SE
22	Alaskakornell, høstberberis	Swida sericea, Berberis thunbergii	SE, SE
23	Alaskakornell	Swida sericea	SE
24	Alaskakornell	Swida sericea	SE
25	Alaskakornell	Swida seicea	SE
26	Alaskakornell, høstberberis	Swida sericea, Berberis thunbergii	SE, SE
27	Alaskakornell	Swida sericea	SE
28	Alaskakornell, høstberberis	Swida sericea, Berberis thunbergii	SE, SE
29	Høstberberis	Berberis thunbergii	SE
30	Rødhyll	Sambucus racemosa	HI
31	Dagfiol, moskusjordbær cf.	Hesperis matronalis, Fragaria moschata cf.	LO, HI
32	Moskusjordbær cf.	Fragaria moschata cf.	HI
33	Rødhyll	Sambucus racemosa	HI
34	Fagerfredlaus	Lysimachia punctata	HI

Figur 6. Kart over undersøkelsesområdet med polygoner og punkter for fremmede arter. Nr viser til tabellen. Det er gjort et rettet søk etter fremmede arter i området. Til tross for dette kan det finnes forekomster som ikke er oppdaget.

3.4 Kartlagt naturtype

3.4.1 Storebukta

Innledning: Lokaliteten er revidert av BioFokus ved Ulrika Jansson i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypelokaliteter tidligere kartlagt som rik sumpskog. Dette som et ledd i oppfølging av faggrunnlag for handlingsplan for rikere sump- og kildeskog. Oppdragsgiver har vært Fylkesmannen i Hordaland. Dette er en revisjon av tidligere registrert naturtype (BN00027978). Lokaliteten er tidligere feltkartlagt av Harald Bratli i 2004 i forbindelse med førstegenerasjon naturtypekartlegging i kommunen og er oppdatert og utvidet i 2006. Lokaliteten er også kartfestet som rik bakkevegetasjon i MiS. Kunnskap fra tidligere kartlegging er videreført.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Storebukta som er en vik helt nord i Kolbotnvannet i Oppegård kommune. Bergrunnen er relativ fattig og lokaliteten ligger delvis på fyllmasser, men trolig også på marine avsetninger.

Naturtyper: Skogen er kartlagt som en lokalitet med både rikere løvsumpskog (rik svartorsumpskog) og viersump i lavlandet innenfor samme forvaltningsavgrensning, sammen med noe tørrere skog i nordre del av avgrensningen. Skogstypen er rødlistet innenfor typen Rikere myrkantmark i lavlandet som EN i 2011. Nærmest sjøen er det et belte med vierkratt og innenfor dette har skogen en treslagsblandning med svartor, selje, gråselje og bjørk. Ung ask er på vei opp og også korsved finnes i busksjiktet. I feltsjiktet finnes arter som kratthumbleblom *Geum urbanum*, sverdliilje *Iris pseudacorus*, klourt *Lycopus europaeus*, slyngsøtvier *Solanum dulcamara*, skogsivaks *Scirpus sylvaticus*, vendelrot, elvesnelle, melkerot og skogsvinerot *Stachys sylvatica*. Stedvis er det åpne sumper inne i skogen, der vegetasjonen er dårlig utviklet. Vegetasjonen på fastmark besto av mer typisk ruderatpreget veikantvegetasjon, med for eksempel bladfaks *Bromopsis inermis*, bringebær *Rubus idaeus* og brennesle *Urtica dioica*. Der hvor det er bunnsjikt forekommer fagermoser. Skogen bærer preg av fluktuerende vannstand, med store sokler på flere svartortrær.

Artsmangfold: Det er stor potensial for seljepute i vierkrattet. Skjellkjuke og flatkjuke ble registrert på grov selje.

Bruk, tilstand og påvirkning: Utsiktshogst fra eiendom i nord. Hageavfall, inkludert spredning av fremmede arter fra boligfelt nordvest. Lokaliteten er preget av friluftaktiviteter og tilgrensende bebyggelse. Brygge og fylling i sørøst.

Fremmede arter: Alaskakornell (SE) har spredt seg inn i lokaliteten fra hageavfallsdump.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) grunnet stor dekning av typiske sumpskogsarter og høy rødlistekategori på naturtypen. Stedvis sterk påvirkning (fyllinger, utsiktshogst, hageavfall, fremmede arter, forsøpling) trekker verdien ned.

Skjøtsel og hensyn: De biologiske mangfoldet vil opprettholdes og utvikles best ved å unngå skogbrukstiltak eller annen hogst. Fremmede arter har spredd seg inn i lokaliteten og muligheten for å fjerne disse bør undersøkes. Dumping av hageavfall bør opphøre. Hageavfall bidrar både ved gjødsling og ved å spre fremmede arter inn i lokaliteten.

4 Tiltak og hensyn

4.1 Tiltak for å unngå spredning av svartlistearter

I forbindelse med gravearbeider der det skal etableres boliger og aktivitetspark er det viktig å håndtere jordmasser med fremmede arter (både levende plantemateriale og frøbank i jord) med stor forsiktighet for å unngå spredning og nyetablering i området eller spredning til nye områder. Felles for de svartelistede artene som er funnet i undersøkelsesområdet er at de sprer seg lett, og er vanskelige å bli kvitt når de først har etablert seg. Mange sprer seg via frø og frøene overlever gjerne lenge i jorda. Lupinfrø kan f. eks. spire etter 40 år i jorda. Enkelte arter, som f. eks. kanadagullris, sprer seg i tillegg via rotskudd, og ved graving som fører til oppdeling av rotsystemet, kan biter av roten danne nye planter selv om området dekkes med nye ugressfrie jordmasser. Alaskakornell kan også rotslå från greiner og alt levende materiale fra den planten utgjør derfor en risiko. Risikoen for at anleggsarbeidet fører til at svartlistearter sprer seg og etablerer seg på nye steder vurderes derfor som stor.

Spredning kan skje både ved graving i jordmasser, flytting av jordmasser og via jord som følger med biler, maskiner og øvrig anleggsutstyr.

Ved graving er det viktig at massene håndteres lokalt eller deponeres i allerede infiserte områder slik at plantene ikke spres til nye områder. De bør deponeres i varig deponi eller legges som toppmasser der det skal sås gress som klippes regelmessig, alternativt som fyllmasser dypt i fyllinger, minimum 1 m. under bakken.. Dersom jordmasser kjøres bort er det viktig å dekke massene under transport og å fjerne jord fra biler, maskiner og utstyr før det tas i bruk andre steder. Massene bør leveres i godkjent varig deponi / mottak med egne rutiner for håndtering av denne typen spesialavfall.

4.2 Tiltak for å bekjempe svartlistearter

I kantsonen mellom aktivitetsområdet og sumpskogen er det dumpet hageavfall flere steder og dette har lett til etablering av fremmede arter også inne i sumpskogen. I forbindelse med etablering av gangvei i denne kantsonen er det veldig viktig å samtidig fjerne hageavfall og aktivt bekjempe svartlistearter. De største risikoartene i sumpskogen per 2017 er alaskakornell (SE) og høstberberis (SE) som begge overlever og sprer seg også i lukket skog. Alaskakornell fantes innenfor sumpskogsavgrænsningen også i 2013, men forekomstene har øket i 2017 og vil fortsette å øke hvis det ikke settes inn tiltak raskt. Sumpskogen brukes per i dag av flere i befolkningen og er i deler påvirket både av tråkk og forsøpling. Særlig i kantsonen mot vannet er dette et problem. En generell fjerning av fremmede arter og søppel vil begunstige både det biologiske mangfoldet og opplevelsesverdien i hele sumpskogen. Hvordan bekjempelse av fremmede arter gjøres er spesifikk for hver planteart. Informasjon om dette finnes her: <http://fagus.no/system/files/nyheter/veileder-fra-forsvarsbygg.pdf>.

4.3 Tiltak for å unngå fremtidig spredning av fremmede arter

For å unngå fremtidig spredning av fremmede arter til sumpskogen er det viktig å være bevist ved beplanting i det nye boligfeltet. Det bør helst brukes stedegne arter, men fremmede arter som ikke er vurdert å utgjøre noen risiko for andre arter eller

Økosystemet kan også brukes. Svartlistearter bør unngås helt. Det er samtidig viktig å informere hageeiere til private boliger i det nye området om hvilken risiko fremmede arter kan utgjøre for det biologiske mangfoldet, slik at de kan velge andre alternativer ved beplantning i egen hage. Det er også viktig å informere om at dumping av hageavfall i naturen er forbudt og at alt avfall også fra private hager skal leveres på avfallsstasjon.

4.4 Nytt bekkeløp

Det er et kvalitetshøyende tiltak å anlegge et nytt bekkeløp ved å ta opp en tidligere kulvertert bekk igjen. Det anbefales å gjøre kantsonene mot skogen så naturlige som mulig og å unngå alle fremmede arter ved evt. beplantning i kantsonen.

4.5 Generell hensyn til sumpskogen

Sumpskoger er naturlig våte og tresatte områder som er avhengige av høy vannstand for å opprettholde sin økologiske funksjon. Det er derfor svært viktig å unngå all form for drenering, både i anleggsfasen og ved ferdigstilt utbygging. Gangveien som skal anlegges i kanten mellom skog og aktivitetsområde bør derfor legges oppå dagens marknivå slik at veien ikke drenerer sumpskogen. Det er tilsvarende viktig at aktivitetsområdet anlegges på et nivå som ikke nødvendiggjør drenering av sumpskogen for å unngå våte og sølete partier på aktivitetsarealet. Dette gjøres mest sannsynlig enklest ved å legge et lag med masser oppå dagens nivå. Massene må selvfølgelig være frie fra fremmede arter. Det er også en potensiell risiko for drenering av sumpskogen ved utgraving av parkeringskjeller under blokkbebyggelsen. For å unngå dette bør det gjøres en analyse av i hvilken grad p-kjelleren vil påvirke grunnvannstanden i området og settes inn tiltak for å unngå drenering av inntilliggende areal.

I kantsonen mot skogen fins flere grove trær av svartor og ask som trenger hensyn ved anleggelse av gangvei. For å unngå hogst kan enkelte av tregruppene bli stående på aktivitetsparksiden av gangveien.

I den østre del av sumpskogen ble trær hogget i 2013 for å bedre utsikt ned mot vannet fra hagene i nord. Dette ødelegger kvalitetene i sumpskogen og tilsvarende hogst må unngås i fremtiden. Det er derfor viktig at fremtidige beboere gjøres oppmerksom på at all type hogst i sumpskogen skal unngås.

5 Konklusjon:

- Unngå tiltak innenfor naturtypeavgrensningen eller i nærheten som påvirker vannstanden i sumpskogen.
- Unngå hogst av trær i sumpskogen.
- Unngå spredning av fremmede arter i forbindelse med gravearbeider i hele undersøkelsesområdet.
- Fjern fremmede arter i naturtypen i forbindelse med tiltak.
- Be kommunen å håndheve lovverket rundt forsøpling (dumping av hageavfall og annet søppel) og informere innbyggerne om fremmede arter.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>